

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Omelcenco Pavel și inculpat, de avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatei Grigorieva Ana și inculpată, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Bălți, sediul Central din 24 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, în cauza penală în privința inculpaților

Omelcenco Pavel

și

Grigorieva Anna.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 12.08.2016 - 24.03.2017;

2. Instanța de apel: 04.05.2017 - 17.01.2018;

3. Instanța de recurs: 25.04.2018 - 12.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Central din 24 martie 2017, Omelcenco Pavel și Grigorieva Anna au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.190 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal la câte 4 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Acțiunile civile au fost admise, fiind dispusă încasarea din contul lui Omelcenco Pavel și Grigorieva Anna, în mod solidar, în beneficiul lui Scripnic Nicolai a prejudiciului material în mărime de 18440 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Omelcenco Pavel prin înțelegere prealabilă cu Grigorieva Anna, la 22 martie 2016, ora 13.30, aflându-se pe teritoriul stației PECO „Petrom” din str.xx, mun.xx, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul folosirii temporare, contra sumei de 300 lei și restituirii în decurs de trei zile, ilegal a dobândit de la Scripnic Nicolai o consolă de joc compusă dintr-un XBOX de model 360 Slim, de culoare neagră la prețul de 4000 lei, două comenzi de culoare neagră pentru XBOX la prețul de 840 lei, fiecare, un Kinect de model XBOX-360, de culoare neagră la prețul de 2200 lei și un set de fire/cabluri pentru consola de joc, la prețul de 650 lei.

Tot el, Omelcenco Pavel, prin înțelegere prealabilă cu Grigorieva Anna, continuându-și activitatea criminală, după expirarea celor trei zile, din nou l-a contactat pe Scripnic Nicolai și sub pretextul că au nevoie de încă o consolă de joc pentru prietenii lor,

întâlnindu-se cu ultimul în același loc și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul folosirii temporare contra sumei de 300 lei și restituirii în decurs de trei zile, ilegal a dobândit de la Scripnic Nicolai o consolă de joc compusă dintr-un XBOX de model 360 Super Slim de culoare neagră la prețul de 4200 lei, patru comenzi de culoare neagră pentru XBOX la prețul de 840 lei, fiecare, un Kinect de model XBOX-360 de culoare neagră la prețul de 2200 lei și un cablu HDMI la prețul de 150 lei, pe care nu le-a restituit, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în mărime de 18440 lei, adică un prejudiciu în proporții considerabile.

Grigorieva Anna, prin înțelegere prealabilă cu Omelcenco Pavel, la 22 martie 2016, ora 13.30, aflându-se pe teritoriul stației PECO „Petrom” din str.xx, mun.xx, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul folosirii temporare contra sumei de 300 lei și restituirii în decurs de trei zile, ilegal a dobândit de la Scripnic Nicolai o consolă de joc compusă dintr-un XBOX de model 360 Slim de culoare neagră la prețul de 4000 lei, două comenzi de culoare neagră pentru XBOX la prețul de 840 lei, fiecare, un Kinect de model XBOX-360 de culoare neagră la prețul de 2200 lei și un set de fire/cabluri pentru consola de joc, la prețul de 650 lei.

Tot ea, Grigorieva Anna, prin înțelegerea prealabilă cu Omelcenco Pavel, continuându-și activitatea criminală, după expirarea celor trei zile, din nou l-a contactat pe Scripnic Nicolai și sub pretextul că au nevoie de încă o consolă de joc pentru prietenii lor, întâlnindu-se cu ultimul în același loc și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul folosirii temporare contra sumei de 300 lei și restituirii în decurs de trei zile, ilegal a dobândit de la Scripnic Nicolai o consolă de joc compusă dintr-un XBOX de model 360 Super Slim de culoare neagră la prețul de 4200 lei, patru comenzi de culoare neagră pentru XBOX la prețul de 840 lei fiecare, un Kinect de model XBOX-360, de culoare neagră la prețul de 2200 lei și un cablu HDMI la prețul de 150 lei, pe care nu le-a restituit, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în mărime de 18440 lei, adică un prejudiciu în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- avocatul A.Janu în numele inculpatului P.Omelcenco, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care acesta să fie achitat, invocând că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, și nu s-a pronunțat asupra argumentelor părții apărării; - în descriptivul hotărârii, instanța s-a limitat doar la o simplă enumerare a probelor prezentate de partea acuzării, fără a-și motiva soluția prin prisma lor; - procedura de recunoaștere a persoanei a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art.116 Cod pe procedură penală; - instanța eronat a considerat că vinovăția inculpatului este probată prin simplul motiv că de la partea vătămată au fost ridicate actele pentru bunurile însușite, fără a ține cont de principiul prezumției nevinovăției;

- inculpatul P.Omelcenco, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, invocând că vinovăția sa de comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, nefiind probat faptul că el nu a restituit consolele; - instanța și-a bazat sentința de

condamnare în mare parte pe declarațiile părții vătămate și ale tatălui acestuia, care nu sunt justificate prin nicio probă;

- avocatul A.Ciocanu în numele inculpatei A.Grigorieva, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care aceasta să fie achitată, invocând că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate - latura obiectivă și subiectivă; - vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - P.Omelcenco i-a restituit lui N.Scripnic bunurile vizate în speță, cu achitarea plăților pentru folosirea acestora; - instanța nu a ținut cont de faptul că prin folosința temporară a bunurilor nu se urmărește scopul de cupiditate și respectiv, nu se încadrează în componența infracțiunii de escrocherie; - la dosar nu sunt probe care să indice că A.Grigorieva a preluat personal vreun bun de la partea vătămată; - instanța nu a ținut cont de principiul prezumției nevinovăției;

- inculpata A.Grigorieva, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată, invocând că vinovăția sa de comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, bazându-și sentința de condamnare în mare parte pe declarațiile părții vătămate și ale tatălui acestuia, care nu sunt justificate prin nicio probă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, apelurile declarate de către avocatul A.Janu în numele inculpatului P.Omelcenco și inculpat, de către avocatul A.Ciocanu în numele inculpatei A.Grigorieva și inculpată au fost admise din alte motive, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care inculpații P.Omelcenco și A.Grigorieva au fost condamnați în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la câte 4 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis - în cazul inculpatului P.Omelcenco și semiînchis pentru femei - în cazul inculpatei A.Grigorieva, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate, în cazul ambilor.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor reciproce și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpaților se confirmă prin declarațiile părții vătămate N.Scripnic și a martorilor N.Scripnic, I.Patraș, și actele cauzei - procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.07.2016, de ridicare din 06.07.2016, potrivit căruia partea vătămată l-a recunoscut pe inculpatul P.Omelcenco, ca persoana căruia i-a transmis consolele; de audiere a inculpaților, care nu și-au recunoscut vina, de audiere a părții vătămate date în cadrul urmăririi penale la 06.07.2016.

Astfel, instanța de apel a conchis că, concluziile primei instanțe privind vinovăția inculpaților în comiterea faptelor imputate sunt întemeiate, acestea rezultând

din examinarea obiectivă a tuturor împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept a cauzei penale, reieșind din confirmarea deplină prin probele administrate și cercetate, și ca rezultat corect a constatat vinovăția acestora în comiterea infracțiunii incriminate - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, fapta acestora fiind just încadrată în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat apelurile declarate de către inculpați și avocații acestora drept neîntemeiate, iar argumentele privind nevinovăția inculpaților și achitarea acestora pe motiv că nu au comis fapta infracțiunii, acțiunile acestora neîncadrându-se în componența infracțiunii de escrocherie - ca fiind în contradicție cu baza probantă existență în cauză, cercetată în prima instanță și în cea de apel, pe deplin verificată și apreciată la justa valoare.

Subsecvent, instanța de apel a reiterat că escrocheria constituie dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere. Prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane fiind înțeleasă transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau abuzului de încredere.

Instanța a menționat că prin înșelăciune se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în orientarea vădit falsă a realității (înșelăciune activă) sau trecerea cu tăcere a realității, când are loc ascunderea faptelor și a circumstanțelor care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciune pasivă), iar abuzul de încredere este atunci, când făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă, care, de regulă, este proprietarul sau administratorul bunurilor.

Reținând aceste prevederi, instanța de apel a concluzionat că acțiunile inculpaților, care inițial au luat o consolă, au achitat o parte din bani, iar la momentul primirii celei de a doua consolă, fără achitarea serviciilor pentru utilizarea acesteia, invocând că este luată pentru niște prieteni și plata va fi achitată de către aceștia ulterior, prezentând totodată părții vătămate copia buletinului de identitate al inculpatei A.Grigorieva întru garantarea restituirii bunului părții vătămate, reprezintă o metodă de a câștiga încrederea părții vătămate că bunul va fi restituit în termen.

În acest aspect instanța a mai reținut că, după expirarea termenului acordat pentru folosința consolelor, inculpații nu au întreprins nici o acțiune privind achitarea banilor sau restituirea acestora, încetând de a răspunde la apelurile telefonice a părții vătămate.

Cu referire la argumentul apelanților, potrivit căruia a fost încălcată procedura de recunoaștere a persoanei, instanța a indicat că argumentul este neîntemeiat, organul de urmărire penală efectuând respectiva procedură în strictă conformitate cu prevederile art.116 Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că, reieșind din materialele cauzei, argumentul apelanților potrivit căruia instanța a avut o atitudine arbitrară față de declarațiile inculpaților și argumentele apărării în favoarea acestora,

contravin materialelor cauzei, iar cu referire la argumentul apărătorului A.Janu, precum că instanța nu a motivat respingerea probei în privința audierii martorului I.Patraș, instanța a menționat că prima instanță a apreciat respectiva probă conform propriei convingeri, mai mult că acesta în ședința primei instanțe nu a indicat că P.Omelcenco a r fi transmis părții vătămate consolele.

Referitor la argumentul apelanților, precum că instanța eronat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului N.Scripnic - tatăl părții vătămate, având în vedere că acesta a asistat la ședințele de judecată și cunoaște nuanțe din cauză, instanța de apel l-a respins drept nefondat, or, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată, acesta a fost prezent doar în ședința de judecată din 06.03.2017, când a fost audiat în calitate de martor, iar alte date la materialele cauzei lipsesc.

Complementar, instanța de apel a menționat că apelurile declarate în respectiva speță reprezintă doar dezacordul apelanților cu soluția primei instanțe și nu pot fi acceptate întru achitarea inculpaților, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia nu echivalează cu achitarea lor.

Cu referire la pedeapsa penală, instanța de apel a menționat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpaților, care nu și-au recunoscut vina și nu s-au căit pentru fapta comisă, nu au recuperat prejudiciul cauzat, că anterior au fost judecați, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar drept circumstanță agravantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță le-a stabilit inculpaților pedepse echitabile, proporționale, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare a acestora.

Totuși, având în vederile modificările art.72 Cod penal, prin care a fost exclusă sintagma „*precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă*”, instanța de apel a considerat oportună casarea sentinței în această parte, cu înlocuirea penitenciarului de tip închis cu cel semiînchis.

Complementar, instanța de apel a indicat că, deși prima instanță neîntemeiat nu a aplicat față de inculpați pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de lege, având în vedere că nu poate agrava situația inculpaților în apelurile declarate de către aceștia, a lăsat sentința în această parte fără modificări.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- avocatul A.Janu în numele inculpatului P.Omelcenco și inculpatul care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea ce-l vizează pe inculpatul P.Omelcenco, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acesta să fie achitat, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanțele au apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate nu a fost probată; - instanțele au pus la baza deciziei de condamnare probe administrare ilegal, fiind încălcată procedura de recunoaștere a persoanei prevăzută de art.116 Cod pe procedură

penală, or, recunoașterea persoanei după fotografie se efectuează cu titlu de excepție, atunci când recunoașterea persoanei nu poate fi efectuată pe viu; - instanțele nu au analizat complet și obiectiv declarațiile inculpatului, a concubinei acestuia A.Grigorieva și a martorului I.Patraș denaturând conținutul declarațiilor acestuia din urmă interpretându-le în favoarea părții vătămate; - instanța eronat a conchis asupra vinovăției inculpaților reieșind din declarațiile părții vătămate și tatălui acestuia; - instanța nu a examinat niciun argument invocat în favoarea apărării; - deși instanța a enumerat mai multe probe, aceasta nu și-a motivat soluția prin prisma probelor enumerate, or, o astfel de practică nu demonstrează vinovăția inculpatului; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate prin prisma coroborării lor cu celelalte probe din dosar; - instanța a respins probele prezentate de apărare, nu a apreciat și nu s-a expus asupra faptului că plângerea părții vătămate este întemeiată pe declarații false, indicând alte circumstanțe decât cele constatate în instanța de judecată, precum și că prezentarea documentelor de proprietate asupra consolelor de joc demonstrează doar că aceste bunuri îi aparțin părții vătămate, însă nu și faptul că P.Omelcenco a încălcat obligațiile asumate verbal și că a dobândit aceste bunuri prin înșelăciune;

- avocatul A.Ciocanu în numele inculpatei A.Grigorieva și inculpată care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecare cauzei în partea ce o vizează pe A.Grigorieva și pronunțarea în această parte a unei hotărâri, prin care aceasta să fie achitată, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, în cauză nefiind întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal - latura obiectivă și subiectivă; - nici în învinuire și nici în sentință nu este descrisă metoda de realizare a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie folosită de către inculpată; - în acțiunile inculpatei nu se regăsește intenția de a induce partea vătămată în eroare, iar folosirea temporară a bunului nu formează componența infracțiunii de escrocherie, or, în acest caz, nu se dorește trecerea bunurilor în stăpânire definitivă și nu urmărește scopul de cupiditate; - vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate nu a fost probată prin probe veridice, pertinente și concludente, instanțele apreciind arbitrar și eronat declarațiile părților în proces; - instanța eronat a conchis asupra vinovăției inculpaților reieșind din declarațiile părții vătămate și tatălui acestuia; - instanța nu a luat în considerare declarațiile martorului I.Patraș, interpretându-le în favoarea părții vătămate; - instanța nu a luat în considerare că inculpatul P.Omelcenco i-a restituit lui N.Scripcic bunurile vizate în speță, achitându-i plata pentru folosirea lor, care nu a indicat că A.Grigorieva ar fi acționat în vreun fel în privința lui.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în prezenta cauza, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Având în vedere că toate recursurile au fost declarate de către inculpați și avocații acestora în numele lor, invocând, în principiu, aceleași motive, instanța de recurs se va expune cumulativ asupra tuturor recursurilor.

Astfel, conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, la care fac referire recurenții, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportând norma pre-citată la situația în cauză, Colegiul conchide că temeiurile respective nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu condamnarea inculpaților, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lor de săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând achitarea acestora, pe motiv că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe declarațiile:

- părții vătămate N.Scripnic, potrivit căroră inculpatul P.Omelcenco l-a telefonat pentru a lua în chirie consola de joc. La locul stabilit, inculpatul a venit împreună cu inculpata A.Grigorieva, căroră le-a transmis consola împreună cu două comenzi pentru XBOX, un Kinect și un set de fire/cabluri pentru consolă, în baza copiei foto de pe buletinul inculpatei și a sumei de 300 lei, pentru un termen de trei zile. La expirarea acestui termen a fost telefonat de P.Omelcenco, care i-a comunicat că dorește să mai ia în chirie o consolă și întâlnindu-se în aceiași zi cu inculpații, le-a transmis bunul pe un termen de două zile, însă, cu referire la plata pentru închirierea acestuia, inculpații iau zis că această consolă o iau pentru prietenii lor și că banii pentru chirie îi vor fi transmiși ulterior. După expirarea termenului, a telefonat pe numărul de telefon 078937412, care însă era în afara ariei de acoperire sau deconectat. Prin intermediul rețelelor de socializare a găsit-o pe A.Grogorieva, lăsându-i un mesaj, însă la care nu a primit nici un răspuns (f.d.94-97 v.1);

- martorului I.Patraș, potrivit căroră în luna martie 2016, activând ca șofer de taxi și

cunoscându-i pe inculpați de mai mult timp, în jurul amiezii, i-a condus la stația PECO Petrom, amplasată pe str.Decebal, mun.Bălți unde s-au întâlnit cu un tânăr și cu un domn. Revenind, P.Omelcenco i-a zis că a luat o consolă de joc, iar peste câteva zile i-a adus, din nou, pe P.Omelcenco și A.Grigorieva în același loc, unde s-au întâlnit doar cu acel tânăr. P.Omelcenco a luat o sacoșă conținutul căreia nu îl cunoaște și s-a îndreptat spre tânăr, revenind fără nimic (f.d 158-161 v.1);

- martorul N.Scripnic, potrivit căroră a fost de față atunci când fiul său i-a transmis inculpatului P.Omelcenco consola de joc, care a avut loc la stația PECO „Petrom”, iar A.Grigorieva i-a transmis fiului său bani, însă nu știe în ce sumă. Peste câteva zile, în același loc, fiul le-a transmis inculpaților o altă consolă de joc, prelungind termenul chirie. Nu a văzut ca P.Omelcenco și A.Grigorieva să-i fi transmisă lui N.Scripnic vreo sacoșă și nu cunoaște când inculpații urmau să-i restituie fiului consolele de joc, acesta i-a comunicat că de mai multe ori l-a sunat pe P.Omelcenco, însă dânsul nu a răspuns la telefon, motiv pentru care l-a sfătuit să se adreseze cu plângere la poliție (f.d.162-166 v.1); și actele cauzei:

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.07.2016, potrivit căruia partea vătămată N.Scripnic i-a recunoscut pe inculpații P.Omelcenco și A.Grigorieva (f.d.11-14 v.1);

- procesul-verbal de ridicare din 06.07.2016, potrivit căruia, de la partea vătămată N.Scripnic au fost ridicate actele bunurilor indicate la pct.2 al prezentei decizii și copia de pe buletinul de identitate al inculpatei A.Grigorieva (f.d.16-21 v.1).

Probele indicate sunt detaliat descrise în sentință și decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate, care nu prezintă temeii de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, vinovăția căroră a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpaților, inclusiv vinovăția acestora, iar argumentele părții apărării, precum că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și ale martorilor descrise mai sus.

În context, Colegiul penal precizează că instanța de apel, la pag.15 a deciziei sale, s-a expus detaliat asupra acestui argument, explicând acțiunile inculpaților prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii imputate (f.d.33 v.2).

Mai mult, Colegiul penal reține că, contrar celor afirmate de către recurenți în recursuri, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apeluri, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursurile recurenților, în situația respectivă, sunt declarative și contravin faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În context, cu referire la argumentul recurentului - avocatul A.Janu în numele inculpatului P.Omelcenco, precum că procedura de recunoaștere a persoanei a fost efectuată în încălcarea prevederilor art.116 Cod pe procedură penală, Colegiul penal sesizează că acest argument a fost invocat și în apel, iar instanța de apel, la pag.16 din

decizia sa, a menționat că acesta nu poate fi reținut, deoarece procedura de recunoaștere a persoanei a fost efectuată în conformitate cu prevederile normei invocate (f.d.34 v.2).

Suplimentar, Colegiul penal menționează că acest fapt a fost invocat de către avocatul A.Janu în numele inculpatului P.Omelcenco și la faza urmăririi penale, iar procurorul, efectuând controlul inițiat sub acest aspect, a stabilit că „*la momentul acestei acțiuni de urmărire penală, recunoașterea persoanei după fotografie, P.Omelcenco în cadrul cauzei penale date nu avea statut procesual și organul de urmărire penală nu dispunea de careva probe care ar demonstra vinovăția lui P.Omelcenco în comiterea infracțiunii date,...*” (f.d. 54, 57 v.1).

Prin urmare, criticile aduse de avocatul A.Janu în numele inculpatului P.Omelcenco, precum că procedura de recunoaștere a persoanei a fost efectuată în încălcarea prevederilor art.116 Cod pe procedură penală, nu sunt plauzibile.

Având în vedere cele expuse supra, instanța de recurs conchide că argumentele recurenților nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul le consideră legale și întemeiate.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția privind vinovăția inculpaților, care a fost expusă pe larg la pct.4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr.288*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle vs Finlanda, 19 decembrie 1997, pct.60*).

Complementar, Colegiul menționează că temeiurile invocate de recurenți, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Făcând o analiză a temeiurilor indicate în recursuri în raport cu apelurile declarate și textul deciziei, Colegiul constată că recursurile repetă textele apelurilor, argumentele expuse de recurenți fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de

drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Prin urmare, temeiurile invocate de recurenți, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu pot fi reținute, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele recursurilor. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată.

Consecvent, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către avocații A.Janu și A.Ciocanu în numele inculpaților și de inculpați, care urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Omelcenco Pavel și inculpat, de avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatei Grigorieva Ana și inculpată, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018 în cauza penală în privința lui Omelcenco Pavel și Grigorieva Ana, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun